

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 858/2015
06.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Ј., због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. Кривичног законика у вези кривичног дела из члана 178. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ј., адвоката Н.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 334/14 од 18.11.2014. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 11/15 од 26.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 06.10.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 334/14 од 18.11.2014. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 11/15 од 26.02.2015. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 334/14 од 18.11.2014. године, окривљени З.Ј., оглашен је кривим због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. Кривичног законика у вези кривичног дела из члана 178. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца. Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 3.000,00 динара и на име трошкова вештачења износ од 9.590,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 11/15 од 26.02.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног З.Ј., а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног З.Ј., адвокат Н.С., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине

побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак или их преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног З.Ј. у захтеву за заштиту законитости указује да је нижестепеним пресудама на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер дело за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом није кривично дело, са образложењем да окривљени није имао намеру да поступајући на описани начин према оштећеној задовољи свој сексуални нагон.

Кривично дело недозвољене полне радње из члана 182. став 1. КЗ, чини онај ко под условима из члана 178. став 1. и 2, члана 189. став 1. и члана 181. ст.1. и 2. Кривичног законика, изврши неку другу полну радњу.

Из чињеничног описа радње окривљеног датог у изреци првостепене пресуде, по налажењу овог суда, произлазе сва законска обележја кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. КЗ у вези кривичног дела из члана 178. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом, јер је окривљени у урачунљивом стању, свестан да је његово дело забрањено, ради задовољења полног нагона употребом физичке силе извршио недозвољене полне радње према оштећеној на начин описан у изреци првостепене пресуде, при чему је био свестан своје радње, хтео њено извршење и наступање забрањене последице.

Из изнетог произлази да нижестепени судови нису на штету окривљеног З.Ј. повредили кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, у питању да ли је дело за које је окривљени оглашен кривим, кривично дело, па је захтев браниоца окривљеног у односу на ову повреду закона оцењен као неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да нижестепени судови нису правилно применили одредбу члана 508. у вези члана 88. ЗКП, којима је прописано да је орган поступка дужан да у ситуацији када осуђени призна да је учинио кривично дело, и даље прикупља доказе о учиниоцу и кривичном делу, само ако постоји основана сумња у истинитост признања, или је исто противуречно и у супротности са другим доказима. Имајући у виду да цитиране одредбе Законика о кривичном поступку, чланом 485. став 4. ЗКП нису прописане као дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, то је захтев браниоца окривљеног у погледу изнетих навода оцењен као недозвољен.

Што се тиче навода браниоца окривљеног да је у конкретном случају обављено вештачење од стране вештака саобраћајне струке, те да се у списима предмета налази тахограф за аутобус којим је управљао окривљени из кога јасно произлази да је аутобус све време био у покрету тако да је немогуће да је окривљени радње описане у изреци првостепене пресуде предузео док се аутобус кретао, Врховни касациони суд налази да се истима правноснажна пресуда оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања које се не може побијати овим ванредним правним леком у смислу члана 485. став 4. ЗКП, па је захтев браниоца окривљеног и у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих навода Врховни касациони суд је у смислу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.